

T.7 ART ROMÀNIC

INTRODUCCIÓ

És un art cristià i es desenvolupa a Europa Occidental. Naix a França i des d'ahí s'extendrà a la resta de l'Europa Occidental. El podem considerar com el primer art occidental cristià. Cronològicament abarca dels s. X–XII que correspon al feudalisme. És un art fonamentalment destinat a l'església pq els centres de cultura i coneixement són els monestirs i depenen de l'església.

Serà a través dels camins de pelegrinació com es difon l'art romànic per la resta d'Europa. En estos moments Santiago de Compostela s'ha convertit després de Roma en centre de pelegrinatge, creant el camí de Santiago que passa per França i des d'ahí els diferents pelegrins aniran extenent cap a la nord de la P. Ibérica el romànic. Aquesta pelegrinació sortiran les esglésies o edificis de pelegrinació de l'atenció del peregrí. El romànic està concebut per a ensenyar als creients.

7.1.–ARQUITECTURA: CARACTERÍSTIQUES CONSTRUCTIVES: ESGLÉSIES I MONESTIRS.

(si es pregunta s'ha de parlar de tots els països)

Característiques de l'arquitectura romànica

1.–materials

Fonamentalment la pedra en totes les possibles combinacions. Sobretot carreus de pedra tallada (murs isodròds). Pedra pq és resistent, no es deteriora.

2.–sistema constructiu

Arcs i voltes:

–arc de mig punt (correlació amb el món romà)

–voltes de canó (donen com a resultat als arcs de mig punt). El creuament de dos voltes de canó (voltes d'aresta)

Aquest sistema constructiu té un problema, que el pes de les cobertes no recauen únicament en vertical sino que espitgen cap als costats. Això suposa: si les cobertes són tb de pedra el pes de les cobertes és enorme, per tant, els murs que sostenen l'edifici han de ser molt amples per suportar el pes d'eixes cobertes. Ademés el pes de les cobertes recau sobre els murs, per tant, no podem fer grans finestrals al mur pq com més forats fem menys força té el mur. Com a resultat d'això els edificis són foscos pq tenen molt poca il.luminació exterior i a ser possible no massa elevats pq quant més alt més possibilitats de que s'enfonse. Les cobertes i els murs s'han de reforçar. En el cas de les cobertes amb arcs de faixons (arc que reforça la coberta). Els murs amb els contraforts (maxons) que són murs perpendiculars al mur de càrrega.

3.–tipologia d'edificis

De caràcter religiós (dos tipus):

–Església de pelegrinació

–Monestir

4.-suports

Fonamentalment serà el mur de càrrega. Tb utilitza la columna però són grosses i baixetes per a que no es caiga la oberta. S'utilitzarà el feix de columnes que és un pilar al qual se li han adossat una sèrie de columnes.

Esglésies de pelegrinació

Planta: de creu llatina. Solen tenir nàrtex i tres naus longitudinals i la major part d'elles tb tres naus en el creuer. Eixe és el tipus clàssic d'església de peregrinació. En la zona de l'ABSIS (tester) ens apareix el DEAMBULATORI O GIROLA que és un corredor que don la volta a l'absis i adossats a eixe absis una sèrie de capelles radials. Sempre en nombre imparell per a que la principal quede en el centre. A eixes capelles se les so denominar amb el nom d'absidials. El CREUER és la zona on es creuen les naus longitudianls amb la central. En el seu centre trobem un CIMBORRI (torre rematada per una cúpula) o bé una cúpula de mitja esfera.

Als peus de l'edifici trobem les torres de campanes, dues i juntament les torres amb el cimborri li donen el caire d'altura a l'edifici, la nau central està coberta per una volta de mig punt reforçada per arcs faixons. Els arcs tangencials al sentit de la volta són els faixons però els altres que segueixen el sentit de la volta reben el nom de FORMERS. Pel que fa a les dues naus laterals el tipus de volta que empra és la d'aresta. Amb la diferencia de nivell entre les naus